

Una editorial amb empenta

Durant la passada diada de Sant Jordi, enmig de l'habitual allau d'autors que publiquen més o menys expressament per a aquesta data, vam poder veure el naixement d'una nova col·lecció, Llibres dels Quatre Cantons, que no és sinó la nova aposta de Curbet Comunicació Gràfica Edicions.

Aquesta empresa editora va néixer a principi de l'any passat amb l'objectiu d'omplir un buit a la ciutat de Girona. El seu director, Joaquim Curbet, recorda que, per exemple, a Vic hi ha l'editora Eumo i a Tarragona tenen Edicions El Mèdol, que «són editorials importants», i afegeix que a Girona, a part de les institucions, ningú no editava llibres. Cal matisar que a les nostres comarques hi ha Brau Edicions, de Figueres, la garrotxina Editora de Batet i

l'empordanesa Llibres del Segle. Joaquim Curbet descriu CCG Edicions com una editorial generalista, en el sentit que una iniciativa gironina d'aquestes característiques no està en condicions d'especialitzar-se en cap gènere: «Si volem donar un servei des d'aquí, seria ridícul especialitzar-se només en un tema concret», apunta. Així, de moment ha tret al carrer tres col·leccions completament diferents: d'una banda, la Biblioteca d'Història

Maria Àngels Anglada, inèdita

El número 199 de la *Revista*, dedicat a M. Àngels Anglada, ens va fer entrar en contacte amb alguns dels seus nombrosos amics i, entre ells, amb el seu cosí Francesc Gamissans i Anglada, frare franciscà que durant uns anys va sojornar al convent de la Bisbal i que ara viu a Balaguer. Amb motiu de la seva professió religiosa, l'any 1948 M. Àngels Anglada va escriure els primers versos que va veure impresos en lletres de motlle. L'any 1991, l'escriptora va presentar a Barcelona el llibre *Francesc i Clara d'Assís*, de Tomàs de Celano, traduït al català pel pare Gamissans; la seva intervenció fou recollida íntegrament en el volum *Aures franciscanes de Catalunya* (La Formiga d'Or, Barcelona, 1999).

Immersa en aquell clima d'evocació del *Poverello*, M. Àngels va escriure el poema, fins ara inèdit, *Francesc, patró dels ecologistes*, dedicat també al seu cosí, gràcies al qual avui podem donar-lo a conèixer com

a primícia. En els seus versos, sota la llum d'Assís, s'enllacen el paisatge natal i l'adoptiu de l'escriptora, que rememora des de l'Empordà les depredacions consumades a la plana de Vic. El tema, dissortadament, no ha perdut gens ni mica d'actualitat i ens porta el ressò d'altres textos reivindicatius de la M. Àngels, com els poemes paral·lels que va escriure sobre els aiguamolls empordanesos: el primer, per defensar-los quan estaven en perill, i el segon, per celebrar la seva recuperació. Aquest darrer també va ser publicat com a primícia, per gentilesa de l'autora, en el número 110 de la *Revista de Girona* (1r trimestre de 1985). La història, doncs, acaba tal com va començar: amb unes paraules apassionades en defensa de la natura que M. Àngels Anglada va estimar tant i que va convertir tan sovint en primera matèria poètica.

Narcís-Jordi Aragó

Francesc, patró dels ecologistes

*Al meu cosí fra Francesc Gamissans,
de la plana de Vic.*

No tornarà el qui parlava als ocells
i s'amagava en muntanyes amigues.
Recordo Assís i una veu de coloms
dient: «Francesco amava i fioretti...»

Vanament cercarien els seus ulls
un llop per a amansir. Llops veritables,
nosaltres, els hem morts. I els germans rius,
on són les aigües clares i benignes?

Aquella flama ardent, els mots suaus
més poderosos que una veu de bronze
trobarien un cor que els acollís?
I qui entendria la seva nuesa?

La seva ermita a Vic, l'han aïllat
en laberints d'asfalt i fils elèctrics.
La terra viva volen fer mortal
amb l'amarguíssim rictus de l'urani.

Per camins de gavines i aiguamolls
records de fonts profundes em colpeixen,
la Plana que ell petjà encara no ha mort.
Defenseu-la, niuada de calàndries.

Mª Àngels Anglada